Siis peab sinno hingeello wilja kandma, ja sinno ihhosuggu öitsema!

13.

Kui sa teaksid, et nelja näddala pärrast on so surnokehha kuus jalga mulla al, kas sa siis wöttaksid meelt pöörda? — küssin minna nüüd sinno käest. — „Kül wöttaksin siis meelt pöörda!“ — kostad sa. — Oh sa jölle inimenne, mis sa siis weel otad, sa woid jo nelja päwa pärrast jubba surnoaedas olla!

14.

Ilma Jummala teädmatta ei woi ükski inimenne sulle pahha tehha. Kui Temma lasseb sulle sedda sündida, siis on temmal se pühha nou seäl jures, et sa pead kannatust öppima. Siis pea omma suud kinni, et sa mitte ei nurrise, agga siis te jälle ommad uled lahti, et sa temma kitust kulutaksid.

15.

Kui suur Jummal middagi käsib, ütleb ning teeb, siis pea sinna omma suud kinni, ja heida pölwili mahha, ärra rägi wasto, ärra mötle kaksipiddi; waid mis temma käsib, sedda te, ja mis temma ütleb, sedda kule, ja mis temma teeb, sellega olle rahhul.

16.

Kui meie palwet teme, siis rägime sure Jummalaga: kui meie kirjast loeme, siis rägib suur Jummal meiega.

17.

„Surm teeb ello armsaks; pimmedus panneb walgust kiitma; nälg annab leiwapallokesele suud; többi öppetab terwist kalliks piddama.“ Hädda öppetab Jummala pole hüüdma, ja ristikandminne juhhatab taewateed käima.

18.

Iggal inimesel on temma surmapääw Jummala förmega temma Pea otsa peäle kirjotud. Inimeste silmade eest on se kirri warjule pantud. Jummal nääb sedda selgeste, ja kutsub ärra, kui tund kä!

19.

Te sinna Jesusele siin omma südddame uks